

χωρίς, εἰ μὴ τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἀντιπράξοι· δίδωσιν οὖν καὶ ὑπὲρ τούτου τιμωρίας ἢ ψυχῆ, ὅτι ὅλως ἀντοκίνητος οὔσα καὶ παραλαβοῦσα θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τοιάσδε τινὰς κράσεις οὐκ ἐρύθμισεν αὐτὰς τῷ ἀντοκινήτῳ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλιον ἤγαγεν· ὡσπερ γὰρ τὸν ὀφθαλμιῶντα ὁ ἰατρὸς εἰκὸς μαστίζει, οὐχὶ διότι ὀφθαλμιᾶ, ἀλλ' ὅτι ψηλαφᾶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐρεθίζει, καὶ οὐ φυλάττει τὸ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ γεγονὸς σχῆμα, οὕτω καὶ ὁ δημιουργὸς τιμωρεῖται τὰς ψυχὰς ὡς μὴ τῷ ἀντοκινήτῳ κρατήσασας τῶν ἐπ' ἀγαθῷ δεδομένων παθῶν· ἔδει γὰρ κρατῆσαι καὶ ἐπ' ἀγαθῷ χρῆσασθαι καὶ μὴ ἐπὶ κακῷ.

L.

Πρᾶξις σὺν θεῷ ν'.

p. 524 d. ἐπειδὴν οὖν ἀφίκωνται παρὰ τὸν δικαστήν.

μῦθον μὲν ἡμῖν ὁ Πλάτων παραδίδωσιν· οὐκ ἔᾶ δὲ αὐτὸν 1 ποιητικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀποδείξοις προστίθῃσιν· τοῦτο γὰρ ἴδιον φιλοσόφων μύθων· ἐπεὶ τοίνυν εἶπεν περὶ τῶν κρινόντων, ὅτι γυμνοὶ εἰσιν οἱ κρίνοντες, εἶπεν δὲ καὶ περὶ τῶν κρινομένων, ὅτι ἀποφέρουσι τὸ συνειδὸς τὸ οἰκεῖον καὶ κρίνονται· θέλει τοίνυν εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα οἱ δυνάσται κρίνονται· οἱ γὰρ πτωχοὶ οὐδὲν δύνανται ἄξιον λόγου ἀμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἔχουσιν ὄργανα τὰ ὑπηρετοῦντα αὐτοῖς· πρὸς τὴν κακίαν ταύτην καὶ φησιν, ὅτι καὶ Ὀμηρὸς μαρτυρεῖ τούτῳ λέγων, ὅτι ὁ Οδυσσεὺς κατελθὼν εἰς Ἄιδου οὐκ ἶδε τὸν Θερσίτην κρινόμενον, ἐπειδὴ οὐδὲ ἦν δυνατὸς καὶ τι εἶχεν ἀμαρτεῖν, ἀλλὰ τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τὸν Τάνταλον, καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἴδεν κείμενον, καὶ ὅτι τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἦσθιε γύψ. τὸ μὲν οὖν ἦπαρ σημαίνει, ὅτι κατὰ τὸ ἐπιθυμητικὸν μέρος ἔζησε καὶ διὰ τοῦτο ἐσωφρονίζετο, ἢ δὲ γῆ ση-

18 mg. ση. εὔγε ὑμῖν ὦ μακάριοι πτωχοὶ εἰ τὸ μὴ κρίνεσθαι ὑμᾶς ἐπαληθεύοι 24 mg. περὶ Τιτυοῦ, Σισύφου, Ταντάλου καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀλληγορουμένων

4 ἐρύθμισεν] ἐρύθμι- seq. ras. un. litt. 6 ψηλαφᾶ] -ι supr.
lin. add. M^c 23 ἐπειδὴ] seq. ÷ in ras.